Programiranje za Internet

HTML

ak. god. 2023./24.

- HTML (HyperText Markup Language) je markup jezik koji se koristi za strukturiranje informacija za prikaz na strani web klijenta.
- Markup jezik je jezik koji kombinira sadržaj koji se objavljuje s dodatnim informacijama o tom sadržaju. Ti dodatni podaci mogu biti, npr. položaj sadržaja u pregledniku, organizacija paragrafa, naslovi i sl., i izražavaju se kao markup, izmiješan s osnovnim sadržajem dokumenta.
- Standardizacijom HTML-a se bavio W3 konzorcijum, a zadnja verzija HTML standarda koju je izdao W3C je <u>HTML 5.2</u>. 2019. godine W3C je objavio da će razvoj HTML i DOM standarda nastaviti organizacija <u>WHATWG</u> (*Web Hypertext Application Technology Working Group*). WHATWG standardi se nazivaju "<u>Living Standard</u>".

Markup jezik

- Pojam markup je izveden iz tradicionalne izdavačke prakse "označavanja, obilježavanja" (mark up) rukopisa, kojima su se dodavale simboličke oznake za tiskanje na marginama rukopisa. To je kombiniranje sadržaja sa dodatnim oznakama tj. podatcima o tom sadržaju koji se nazivaju markup i izmiješani su s osnovnim sadržajem dokumenta.
- Najpoznatiji markup jezik je HTML i koristi se za publiciranje informacija na webu.
- Markup jezici su i XML (Extensible Markup Language), XHTML (eXtensible Hypertext Markup Language), LaTeX,

Povijest HTML-a

- Tim Berners-Lee je postavljajući temelje weba uz HTTP i URI razvio i HTML.
- Širenje HTML-a dovelo je do postupka standardizacije. HTML 2.0, prva specifikacija HTML standarda, razvijen je pod vodstvom IETF (kraj 1995.).
- Razvojem HTML-a (od 1996. do 2019.) bavio se W3 konzorcijum.
- 2000. HTML je definiran i ISO standardom (ISO/IEC 15445:2000).

Verzija (W3C)	Godina
HTML 3.2	1997.
HTML 4.0	1998.
HTML 4.01	1999.
HTML 5	2014.
HTML 5.1	2016.
HTML 5.2	2017.

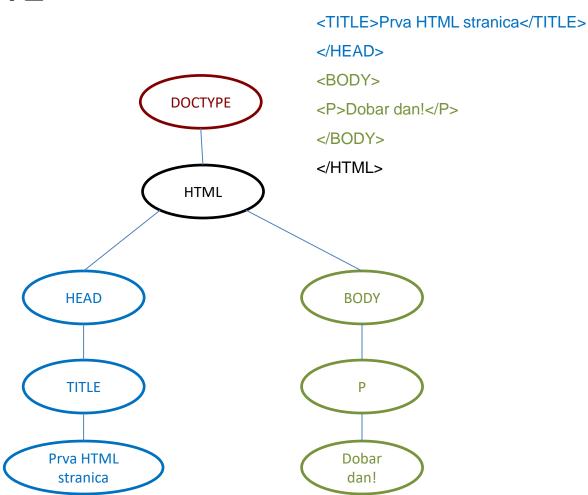
HTML standard

- Standard osigurava korištenje HTML-a na različitim platformama i preglednicima.
- Svaka verzija HTML-a razvija se uz pokušaj postizanja što većeg konsenzusa među IT kompanijama.
- Postizanje konsenzusa osigurava interoperabilnost između različitih web preglednika i web servera, alata za razvoj web stranica, developera web sadržaja,
- HTML se stalno razvija zbog razvoja novih tehnologija (i softverskih i hardverskih).

- HTML dokument je tekstualna datoteka koja sadrži HTML kôd.
- Prazna mjesta i linije dozvoljeni su bilo gdje u HTML dokumentu i preglednici ih ignoriraju (preskaču) prilikom parsiranja HTML stranice.
- Može se promatrati kroz tri osnovna dijela:
 - 1. deklaracije tipa dokumenta,
 - 2. zaglavlja ograničenog elementom HEAD,
 - 3. tijela koje uključuje glavni sadržaj dokumenta, ograničenog BODY elementom ili FRAMESET elementom.

```
<!DOCTYPE HTML>
<HTML>
  <HEAD>
  <TITLE>Prva HTML stranica</TITLE>
  </HEAD>
  <BODY>
  <P>Dobar dan!</P>
  </BODY>
</HTML>
```

- HTML tekstualna datoteka se nakon dohvaćanja u pregledniku najprije parsira.
- Parsiranje ili sintaktička analiza je postupak ocjene da li je kolekcija tokena/stringova napisanih u određenom jeziku u skladu s gramatičkim pravilima jezika.
- Tokeni su nizovi znakova smislenog značenja dobiveni leksičkom analizom teksta i organiziraju se u gramatički ispravnu strukturu u formi stabla.

<!DOCTYPE HTML>

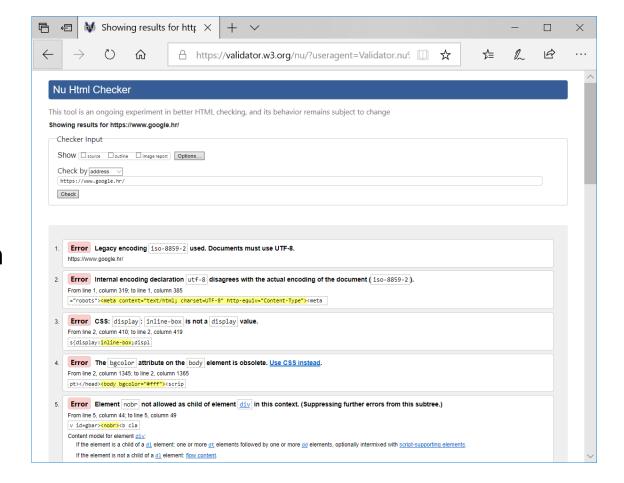
<HTML>

<HEAD>

Deklaracija tipa dokumenta

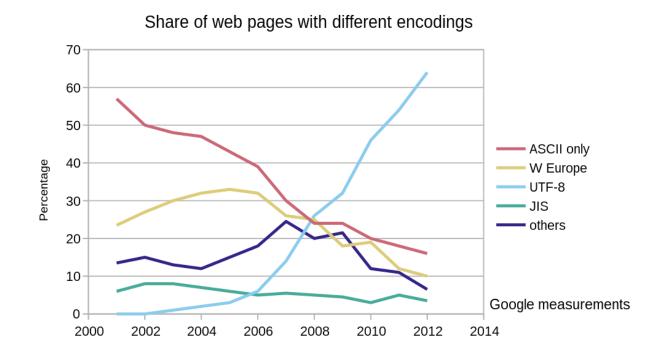
- <u>Deklaracija tipa dokumenta</u> na početku HTML stranice kaže pregledniku kojim jezikom je dokument napisan. Oznaka tipa dokumenta html (<!DOCTYPE html>) se koristi za HTML 5.
- Ukoliko nije navedena, a trebala bi biti, softver koji prikazuje web stranice, a zove se mehanizam prikaza je obično realiziran vrlo robusno i može kompenzirati odstupanja od HTML standarda te će preglednik sam "zaključiti" o kojem se jeziku radi.
- Prije verzije 5, starije verzije HTML-a, koje su bile definirane <u>SGML (Standard Generalized Markup Language)</u> jezikom, za definiciju tipa dokumenta koristili su dokument napisan u jednom od XML shema jezika (XML Schema (W3C), RELAX NG) (npr. <!DOCTYPE HTML PUBLIC "-//W3C//DTD HTML 4.01//EN" "http://www.w3.org/TR/html4/strict.dtd">) koji je sadržavao pravila HTML jezika (dopuštene elemente, atribute, moguće vrijednosti sadržaja, ...).

- Mehanizmi prikaza (softver koji čita i prikazuje web stranice na ekranu) dosta toleriraju greške i nepoštivanje HTML specifikacije te ih uspijevaju kompenzirati i uredno prikazati i ne tako uredan HTML kôd.
- Provjera validacije (ispravnosti) HTML dokumenta može se raditi online w3c alatom koji se nalazi na adresi https://validator.w3.org/
- HTML dokument je validan ako poštuje strukturu i ostala pravila definirana specifikacijom.

Karakteri

- HTML je tekstualni dokument. Za tekstualne datoteke je potrebno definirati kodiranje kojim će se tekstualni sadržaj prevesti u binarni zapis i obrnuto da bi se tekstualni dokument mogao ispravno pročitati.
- Kodiranje (*encoding*) je postupak pretvaranja jednog formata zapisa u drugi.
- Svi podaci su u binarnom formatu, ali kada kažemo da su podaci tekstualni, to znači da se binarni zapis može prikazati kao tekstualni tj. kao niz karaktera korištenjem određenog skupa karaktera (character set) kojim se niz bitova interpretira kao određeno slovo.

https://en.wikipedia.org/wiki/File:Utf8webgrowth.svg

HTML karakteri

- U početku weba se koristio ASCII skup karakter.
- Od HTML 2.0 do HTML 4.01 predefinirani skup karaktera je <u>ISO-8859-1</u> (ISO-8859-2 za hrvatske karaktere), ali HTML 4 ima podršku i za UTF-8, koji se navede u meta tagu.
- Oznake skupova karaktera definirane su <u>MIME</u> <u>standardom</u>.
- HTML 5 predefinirano koristi <u>UTF-8</u> karaktere.
- UTF-8 je riješio većinu problema s podrškom za različite karaktere.
- HTML 5 ima podršku i za ISO-8859.

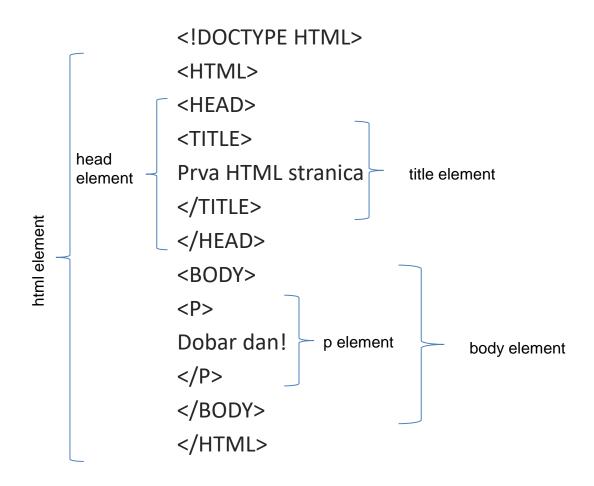
```
<meta http-equiv="Content-Type"
content="text/html;charset=ISO-8859-1">
```

```
<meta http-equiv="Content-Type"
content="text/html;charset=UTF-8">
```

<meta charset="UTF-8">

<meta charset="ISO-8859-1">

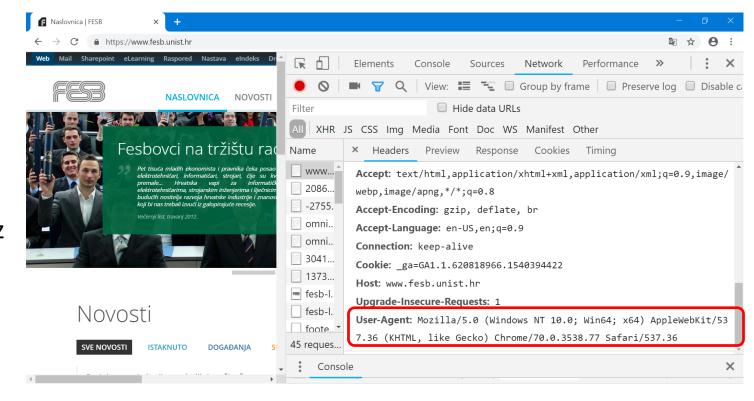
- Osnovni građevni blokovi HTML-a su HTML <u>elementi</u>.
- Elementi se označavaju oznakama koje se zovu tagovi.
- Obično element ima početnu i krajnju oznaku (start, opening tag - end, closing tag). Npr. <html></html>, <form></form>,...
- Tagovi označavaju početak i kraj HTML elemenata.
- Element je ustvari sve ono što se nalazi između početnog i krajnjeg taga uključujući i same tagove.

- Prazni elementi koji između početnog i krajnjeg taga nemaju sadržaja ne trebaju krajnju oznaku (npr.

).
- Moguće je također koristiti i sintaksu samo-zatvarajućeg (self-closing) taga za prazne elemente (
) koja je definirana u XHTML-u.
- XHTML (Extensible HyperText Markup Language) je standard W3 konzorcijuma
 (2001.) kojim je specifikacija HTML 4.01 kombinirana sa sintaksom XML-a (eXtensible Markup Language). XHTML je postavio stroža sintaktička pravila no HTML u svrhu smanjenja opterećenje parsera i korisničkih agenata.
- Korisnički agent je softver koji djeluje u ime i za račun korisnika, u slučaju weba to je preglednik.

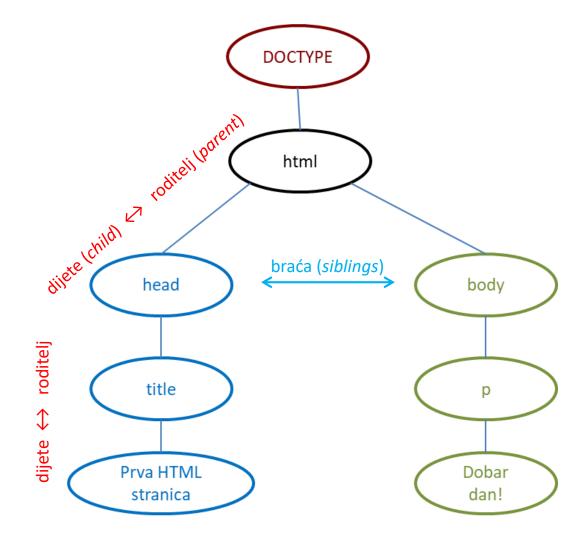
- HTTP protokol definira zaglavlje User-Agent koje preglednik šalje web serveru u sklopu HTTP zahtjeva kako bi se identificirao.
- Server može na osnovu te informacije prilagođavati sadržaj koji će isporučiti web klijentu obzirom na mogućnosti preglednika identificiranog stringom iz zaglavlja User-Agent.
- Google je predložio novi standard skupa zaglavlja <u>HTTP Client Hints</u> koja bi trebala zamijeniti User-Agent zaglavlje.

- HTML jezik nije osjetljiv na velika i mala slova (case-insensitive) pa su oznake <html> i <HTML> identične.
- Razlog je olakšavanje učenja i pisanja HTML-a, ali što je jezik fleksibilniji, parsiranje je zahtjevnije, a i preglednost dokumenta može biti manja.
- Preporučljivo je držati se jednog stila unutar jednog HTML dokumenta, a dosta autora preporuča XHTML stil. Imena elemenata i atributa u XML-u su case-sensitive pa XHTML definira da se koriste samo mala slova za imena elemenata i atributa.

```
<!DOCTYPE html>
<html>
<head>
<title>Prva HTML stranica</title>
</head>
<body>
Dobar dan!
</body>
</html>
```

- HTML <u>elementi</u> mogu imati sadržaj.
- Sadržaj je sve ono što se stavlja između
 početnog i krajnjeg taga. To uključuje i druge
 HTML elemente, ali i drugi sadržaj poput
 teksta i sl.
- Struktura HTML dokumenta je HIJERARHIJSKA
 i sastoji se od elemenata koji su međusobno u
 hijerarhijskim odnosima koji su definirani
 položajem elementa u dokumentu.
 Ugniježđeni element je dijete od elementa
 roditelja unutar čijih tagova je naveden.

- HTML elementi mogu imati <u>atribute</u>. Atributi su dodatne informacije o svojstvima elementa.
- Atributi se navode uvijek u početnom tagu elementa. Obično su definirani u obliku parova ime_atributa = "vrijednost_atributa", ali neki atributi nemaju vrijednosti (npr. <p hidden>Skriveni paragraf).
- Vrijednosti atributa su stringovi. Ukoliko nije drugačije specificirano, vrijednosti mogu biti bilo kakvi stringovi, uključujući i prazni string.
- HTML je case-insensitive i za atribute pa možete pisati i , ali je opet, u skladu s XHML sintaksom, preporuka korištenja malih slova za imena atributa.
- Također je preporuka korištenje navodnika, uobičajeno dvostrukih, ali može i jednostrukih, za navođenje vrijednosti atributa (<a href="https://www.google.hr",).

- Različiti HTML elementi koriste različiti atribute.
- Specifikacija HTML elemenata sadrži i atribute podržane na pojedinom elementu.
- Listu atributa te elemenata na kojima su podržani možete dohvatiti na https://www.w3schools.com/tags/ref attributes.asp.
- Globalni atributi su podržani na svim HTML elementima.
- Skup atributa (onclick, onmousemove, ...) koji omogućava povezivanje s JavaScript
 funkcijama za obradu događaja (event handler content attribute) su također globalni
 atributi. Ime tih atributa odgovara imenu rukovatelju događaja koje je definirano DOM
 (Document Object Model) event standardom. DOM definira sučelja između HTML elemenata
 i programskog koda.
- Atribut predstavlja referencu na JavaScript funkciju koja će se izvršiti kada se desi promatrani događaj.

- Atributi za povezivanje s funkcijama za obradu događaja uvijek imaju isto ime kao i <u>rukovatelji događaja</u> čije ime uvijek počinje s prefiksom "on" nakon kojeg slijedi ime samog događaja.
- Npr. za događaj pritiska tipke miša tj. mousedown, rukovatelj događaja se zove onmousedown, a tako se zove i atribut HTML elemenata za povezivanje s funkcijom za obradu događaja klika miša.

```
<!doctype html>
<html>
<script type="text/javascript">
function spustenmis()
alert("Pritisnili ste botun miša na p");
</script>
<body>
Klikni
me!
</body></html>
```

- Globalni atribut class sadrži imena klasa kojima element pripada odvojena razmakom.
- Obično se koristi za povezivanje s klasama CSS (*Cascading Style Sheets*) stilova, ali može se koristiti i za identificiranje skupa elemenata iste klase za korištenje u JavaScript kodu.

```
<!doctype html>
<html><body>
P element
<div class="jedan">Div element</div>
Drugi P element</div>
<script type="text/javascript">
var klasa jedan = document.getElementsByClassName("jedan");
var klasa dva = document.getElementsByClassName("dva");
var klasa jedan dva = document.getElementsByClassName("jedan
dva");
console.log(klasa jedan);
console.log(klasa dva);
console.log(klasa jedan dva);
</script>
</body> </html>
```

<u>Primjer</u>

- Za razliku od *class* atributa koji se koristi za identificiranje skupine HTML elemenata, *id* atribut se koristi za identificiranje točno jednog elementa te svaki *id* atribut treba imati jedinstvenu vrijednosti. ()
- Vrijednost id atributa mora imati barem jedan karakter, ne smije sadržavati razmake, ali druga ograničenja na vrijednost id atributa nisu postavljena. Može sadržavati brojeve, interpunkcijske znakove i druge specijalne karaktere.
- Jedinstvena identifikacija pojedinačnih elemenata u HTML dokumentu može se koristiti u različite svrhe, a najčešće se koristi za postavljanje jedinstvenog stila na elementu ili dohvaćanje jedinstvenog elementa u JS kodu.

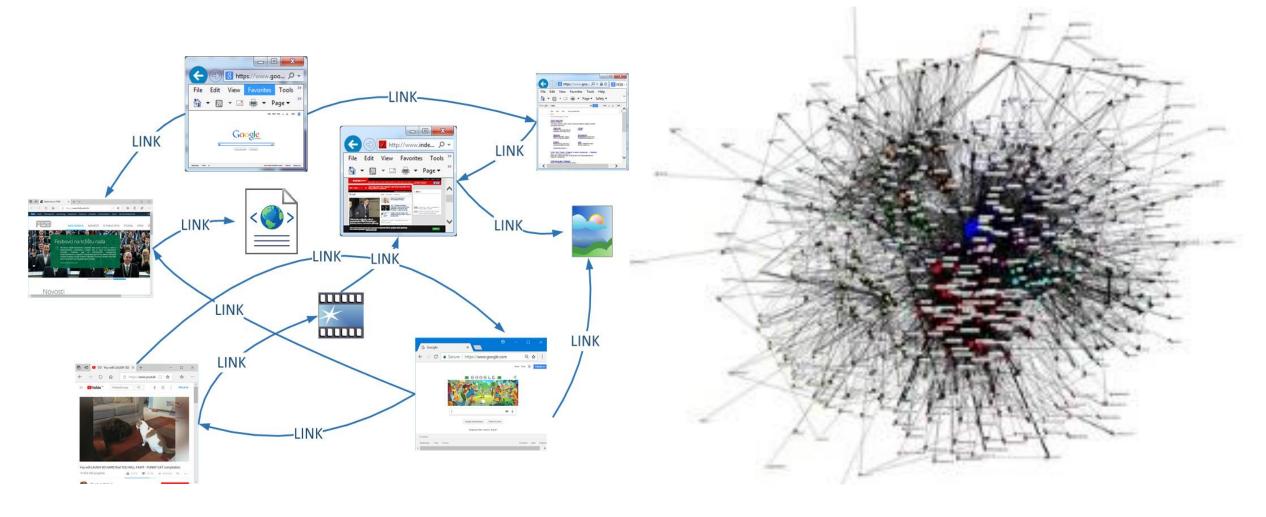
- <u>Podatkovni atributi</u> sadrže specifične podatke koji se odnose na tu stranicu tj. aplikaciju. Korisnički agent u potpunosti ignorira ove atribute. Koriste se za uključivanje atributa same aplikacije, podataka aplikacije uz HTML elemente.
- Podatkovni atributi se sastoje od imena atributa i string vrijednosti koja može biti bilo što. Ime podatkovnih atributa započinje sa stringom "data-" nakon čega ide barem jedan karakter, bez znaka: (dvotočke) i bez velikih ASCII slova.
- Svaki HTML element može imati proizvoljno mnogo podatkovnih atributa koji se obično koriste u popratnom JS kodu (<button type="button" class="navbar-toggle" data-toggle="collapse" data-target="#bs-example-navbar-collapse-1">).

- Određeni karakteri imaju specijalnu svrhu u HTML jeziku (npr. < >) pa se moraju u dokumentu zamijeniti s tzv. <u>karakterima entiteta (character</u> <u>entities)</u> ako se koriste kao "obični" karakteri.
- Karakteri entiteta se označavaju s:
 - 1. &entity_name; 2. &#entity_number;
- Korisnički agent treba zamijeniti <u>karaktere entiteta</u>
 s "pravim" karakterima prilikom prikazivanja HTML
 dokumenta. Specijalni karakteri koji se obično ne
 nalaze na tipkovnicama (npr. znak za euro) se
 također navode karakterima entiteta.

Primjeri karaktera entiteta

Karakter	&entity_name;	&#entity_number;
Razmak		 ;
<	<	< ;
>	>	& #62;
&	&	& #38;
11	"	& #34;
€	€	€
Γ	Γ	Γ
©	&сору;	& #169;

- Hipertekst je način organiziranja velikih količina informacija odnosno način rješavanja problema informacijskog preopterećenja (information overload).
- Premda je jednostavan, koncept linka je jedan od osnova uspjeha weba.
- Link uvijek ima dva kraja. Počinje od izvorišnog sidra i upućuje na odredišno sidro što može biti bilo koji web resurs adresiran URI-jem (HTML stranica, slika, ...).
- Krajevi linka se nazivaju sidra (anchor).

Koncept linkova omogućava stvaranje mreže međusobno povezanih informacijskih resursa tj. weba!!!

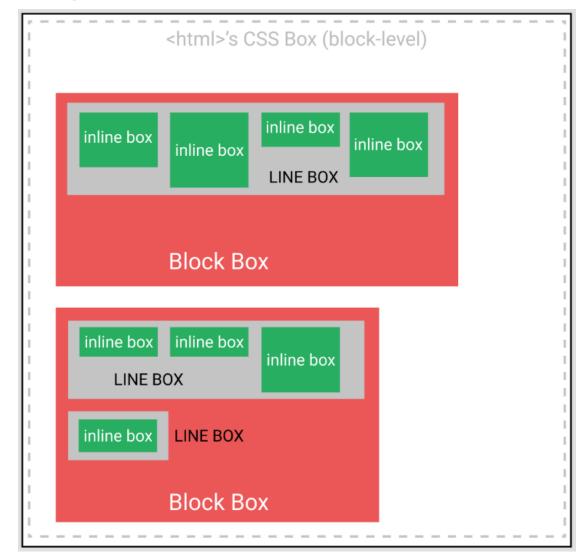
- HTML elementi link i a omogućavaju povezivanje dokumenata odnosno kreiranje hiperteksta.
- Atribut href (i link i a elementa) sadrži vrijednost odredišta linka tj. URI.
 FESB
- Ovo nisu jedini HTML elementi koji definiraju link. Link se definira npr. i preko img elementa () i preko form elementa (<form method= "GET" action= "URI programa kojem se šalju podaci s forme">).

- Link je određen odredištem i izvorištem. Odredište se opisuje URI vrijednošću, a izvorište je dokument u kojem je link naveden.
- URI može biti apsolutan URI (http://marjan.fesb.hr/~kiki/moja_stranica.htm), relativan URI (/~kiki/moja_stranica.htm), kao i link definiran unutar iste stranice (URI fragment #nešto).

```
<!-- link unutar istog HTML dokumenta -->
<a href="#bio">BIOGRAPHICAL NOTE</a>
<!-- oznaka URI fragmenta -->
<a name="#bio">Professional skills:</a>
lli
<a id="#bio">Professional skills:</a>
```

- HTML elementi se obzirom na vizualnu prezentaciju odnosno način iscrtavanja obično svrstavaju u dva osnovna tipa, <u>elemente razine bloka (block-level)</u> i <u>linijske</u> (umetnute) (inline) elemente.
- Elementi razine bloka ili blok elementi uvijek započinju prikazivanje u novoj liniji na prikazu i zauzimaju maksimalni raspoloživi prostor unutar elementa roditelja rastežući se od lijeve do desne stane raspoloživog prostora prikaza pri čemu se ništa ne može iscrtati sa strane blok elementa.
- Linijski elementi ne počinju u novoj liniji već u onoj liniji gdje se trenutno mehanizam prikaza nalazi s iscrtavanjem i zauzimaju samo onoliko prostora koliko im je potrebno za prikaz. Sa strane linijskog elementa se iscrtava sadržaj ostalih elemenata braće ukoliko ima prostora.

- Iscrtavanje HTML sadržaja po ekranu uvijek ide odozgo prema dole i s lijeva na desno i to redoslijedom kako su elementi navedeni u HTML dokumentu.
- CSS model kutije (box model) ovisno o tipu HTML elementa i njegovoj poziciji u HTML dokumentu, definira "kutiju" prikaza elementa. To je pravokutno područje na ekranu za iscrtavanje elementa.
- Linijski elementi bi trebali sadržavati samo podatke i druge linijske elemente, ali ne i blok elemente. Linijski elementi se u pravilu smještaju i iscrtavaju unutar blok elemenata.

- Elementi div i span su generički kontejneri koji služe za obuhvaćanje i formatiranje drugih HTML elemenata. Za razliku od predefiniranih elemenata (p, h1, ...), dizajner sam definira čemu služi generički kontejner.
- Element span je linijski generički kontejner.
 Obično se koristi za formatiranje skupine riječi u tekstu.
- Element div je blok generički kontejner.
 Obično služi za slaganje više blok ili linijskih elemenata unutar jedne strukture koja dijeli zajedničko formatiranje.

<div>ovo je div s SPAN umetnutim
elementom koji se pozicionira unutar
iste linije koju zauzima div elementa.</div>

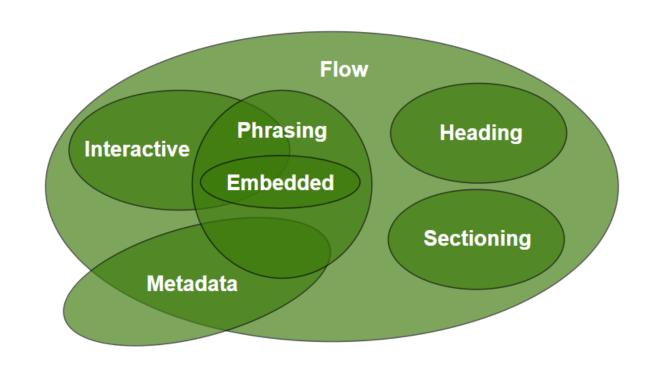
<div>ovo je div s P blok elementom
koji se pozicionira u novoj liniji u odnosu na
div element.</div>

<u>Primjer</u>

- Tip elementa obzirom na iscrtavanje se može promijeniti korištenjem CSS display svojstva koje možete postaviti na "inline" ili "block" i na taj način umetnuti element iscrtavati kao blok element i obrnuto.
- To neće utjecati na druga svojstva elementa, pa umetnuti element i dalje neće podržavati gniježđenje blok elementa iako se iscrtava kao blok element.
- Blok elementi se iscrtavaju jedan ispod drugog, razmak između sadržaja je određen svojstvima CSS kutije (marginama, rubom i nadopunom). Linijski elementi se iscrtavaju jedan do drugog također razmaknuti svojstvima CSS kutije unutar kutije linije u kojoj mogu biti vertikalno poravnati na različite načine (ili da im se poravna gornja margina, donja ili sadržaj unutar elementa).

- Ova dva tipa HTML elemenata (inline, block) su se kategorizirala prema svojstvima vizualne prezentacije do HTML 4.01 specifikacije.
- Ova kategorizacija je i dalje zadržana zbog unazadne kompatibilnosti u mehanizmima prikaza, ali od verzije HTML5 definiran je cijeli skup tipova elemenata prema kategorijama sadržaja (<u>content categories</u>).
- HTML element može biti član jedne ili više kategorija (ili nijedne) dijeleći zajednička svojstva s drugim elementima koji su također članovi određene kategorije.

- HTML 5 kategorije sadržaja su
 Metadata, Flow (tok), *Sectioning* (sekcije), *Heading* (zaglavlja),
 Phrasing (izrazi), *Embedded* (ugradbeni), *Interactive* (interaktivni)
 i međusobno se preklapaju (dijele
 neka zajednička svojstva).
- Većina elemenata koja se koristi u body dijelu dokumenta su u kategoriji flow sadržaja.

https://html.spec.whatwg.org/multipage/dom.html#kinds-of-content

- Kategorije sadržaja definiraju mogući sadržaj elementa, odnosno sve ono što se može naći između otvorenog i zatvorenog taga, ali i druga svojstva elemenata i pravila koja se odnose na elemente u pojedinim kategorijama uključujući i vizualnu prezentaciju pojedinog elementa.
- Kategorija elemenata tipa "inline" otprilike odgovara HTML 5 phrasing kategoriji, dok "block-level" kategorija ne odgovara direktno ni jednoj HTML 5 kategoriji sadržaja, ali "block-level" i "inline" elementi zajedno odgovaraju kategoriji flow content u HTML 5 verziji. (Primjer)
- Popis elemenata možete naći na https://www.w3schools.com/tags/.

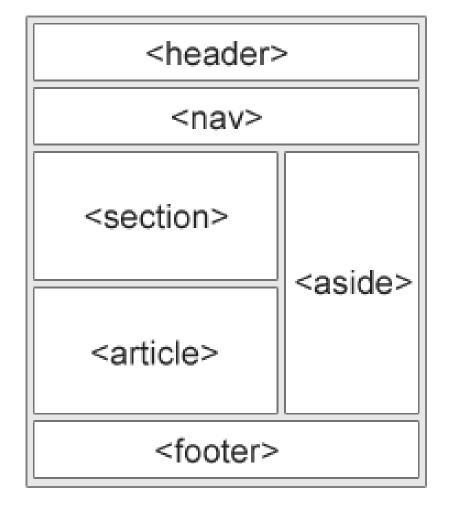
- Element je jedan od ugradbenih elemenata. To su elementi koji uključuju resurse iz drugih izvora. U ovoj kategoriji su još i elementi <audio>, <canvas>, <embed>, <iframe>, <math>, <object>, <svg>, <video>. Elementi ove kategorije se isrtavaju kao umetnuti elementi.
- Tag <<u>canvas></u> definira kontejner, područje za crtanje u koje se može crtati, obično JS kodom.

```
<canvas id="myCanvas"></canvas>
<script>
var canvas =
document.getElementById("myCanvas");
var ctx = canvas.getContext("2d");
ctx.fillStyle = "#FF0000";
ctx.fillRect(0, 0, 80, 80);
</script>
```

<u>Primjer</u>

HTML raspored prikaza

- Često je potrebno web sadržaj prikazati u više kolona, osobito pri prilagođavanju različitim dimenzijama uređaja. HTML 5 uvodi i nove elemente za definiranje različitih dijelove prikaza stranice:
 - <header> definira zaglavlje dokumenta
 - <nav> definira kontejner za navigacijske linkove
 - <section> definira sekciju dokumenta
 - <article> definira zasebni neovisni članak
 - <aside> definira sadržaj kao bočni izbornik
 - <footer> definira podnožje dokumenta
 - <details> definira dodatne detalje
 - <summary> definira zaglavlje <details> elementa

https://www.w3schools.com/html/html_layout.asp

- Danas je uobičajeno korištenje različitih uređaja za pristup web sadržaju.
- Ugrađenim prilagođavanjem izgleda uređaju na kojem se web sadržaj prikazuje postiže se optimalno prikazivanje sadržaja, što se naziva responzivnim dizajnom.
- Elementi responzivne stranice se određenim tehnikama prilagođavaju različitim uređajima koji se danas koriste za pristupanje web sadržaju.

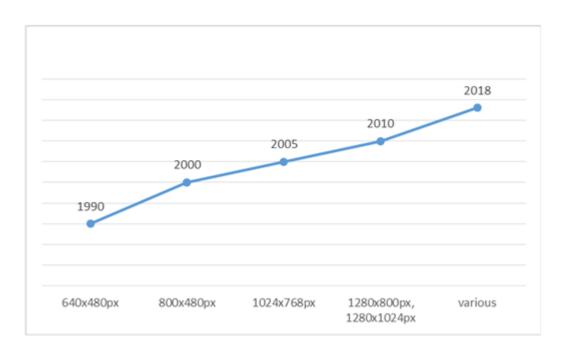

Izvor: iconicbestiary / Freepik

- Prilagođavanje izgleda web stranice uređaju na kojem se prikazuje postiže se na različite načine.
- Jedna od osnovnih tehnika je prilagođavanje rasporeda stranice. Raspored elemenata stranice se obično organizira u više kolona te se na taj način prikaz može vertikalno posložiti u kolonama na užim displejima.
- Također se definiraju i elementi koji nisu neophodni pa se mogu i preskočiti u svrhu prilagođavanja prikaza, jer je prikazivanje samo bitnih elemenata stranice dostatno da bi se korisnicima prenijele informacije u web stranici.
- Prilagođavaju se i dimenzije slika, teksta i sl., oblikuju se veći i jednostavniji navigacijski i drugi elementi, itd.

- Prikaz sadržaja HTML stranice se može organizirati u više kolona na više različitih načina:
 - 1. HTML tablice su zastarjeli način koji se više ne preporuča jer su to HTML elementi () za organizaciju podataka, a ne prikaza sadržaja stranice
 - 2. Korištenjem CSS float svojstva
 - 3. Korištenjem CSS flexbox novog rasporeda (CSS3)
 - 4. Korištenjem CSS definiranog grida s kolonama predefiniranih širina (display: grid)
 - 5. Korištenjem gotovih CSS *frameworka* (Bootstrap, ...) koji koriste neki od navedenih pristupa

- Nekada su se za pristup web sadržaju koristili uređaji sličnih dimenzija i rezolucija prikaza.
- Pojavom mobilnih uređaja i tableta dimenzije uređaja i rezolucije mogu jako varirati.
- Kada je veličina stranice veća od veličine prikaza preglednici ubacuju srcollbarove za prikaz stranica većih od područja za pregled.
 Vertikalno scrolliranje nije problem, to je uobičajeno i korisnici to očekuju, međutim horizontalno scrolliranje je problematično.

Evolucija prosječnih rezolucija ekrana

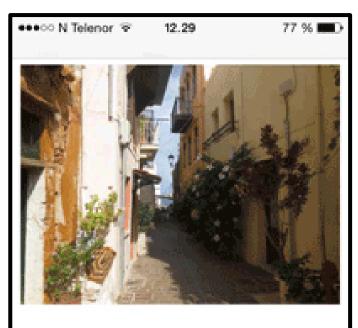
PHONE	OPERATING SYSTEM	PHYS SIZE "	PHYS SIZE CM	W PX	H PX	DEVICE WIDTH	PX PER INCH	PX DENSITY	ASPECT RATIO
Apple iPhone 7 Plus	iOS	5.5	14.0	1080	1920	1080	401	100% MDPI	9 : 16
Apple iPhone XR	iOS	6.1	15.5	828	1792	828	326	100% MDPI	19 . 5 : 9
Apple iPhone 8 Plus	iOS	5.5	13.9	1080	1920	1080	401	100% MDPI	16 : 9
Apple iPhone XS	iOS	5.8	14.7	1125	2436	1125	458	100% MDPI	19 . 5 : 9
Apple iPhone XS Max	iOS	6.5	16.5	1242	2688	1242	458	100% MDPI	19 . 5 : 9
Apple iPhone SE	iOS	4.0	10.0	640	1136	640	326	100% MDPI	16 : 9
Apple iPhone 6 Plus	iOS	5.5	14.0	1080	1920	1080	401	100% MDPI	9 : 16
Samsung Galaxy S	Android	4.0	10.0	480	800	320	233	150% HDPI	3:5
Samsung Galaxy S8+	Android	6.2	15.7	2960	1440	2960	529	100% MDPI	5:9
Apple iPhone 5 (5c, 5s)	iOS	4.0	10.0	640	1136	320	326	200% XHDPI	40 : 71
Google Pixel	Android	5.0	12.7	1080	1920	1080	441	100% MDPI	16 : 9
Apple iPhone 4 (4, 4S)	iOS	3.5	8.9	640	960	320	326	200% XHDPI	2:3

- Mobilni preglednici na uređajima manjih dimenzija iscrtavaju stranicu na širinu desktop ekrana (obično 980px) i onda pokušavaju prilagoditi prikaz skaliranjem sadržaja da stane unutar ekrana mobitela na način da se izbjegne horizontalno skroliranje. Npr. ako je ekran 490px = 980px/2, sve dimenzije će biti duplo manje.
- Tada ni veličina slova nije konzinstenta od uređaja do uređaja. Dimenzija sadržaja vezana uz rezoluciju uređaja na manjem uređaju je jednostavno manja pa korisnici trebaju zumirati sadržaj.
- HTML 5 uvodi novi meta tag <u>viewport</u> kojim se web stranice automatski optimiziraju za prikaz na različitim uređajima. U zaglavlju stranice treba uključiti ovaj meta tag koji upućuje preglednik kako da upravlja dimenzijama i skaliranjem stranice. Npr. <meta name="viewport" content="width=device-width, initial-scale=1">

- Meta tag *viewport* je područje prozora preglednika u kojem je sadržaj stranice vidljiv. Ovaj element neće jednostavno skalirati cjelokupni sadržaj na manju dimenziju nego barem donekle prilagođava izgled stranica koje nisu optimizirane za manje ekrane.
- Sadržaj width=device-width osigurava da naš prikaz odgovara širini ekrana u pikselima neovisnim o uređaju pa se tako sadržaj prilagođava različitim dimenzijama ekrana.
- Sadržaj initial-scale=1 uspostavlja relaciju 1:1 između CSS piksela i piksela neovisnih o uređaju odnosno da je početni zoom stranice neovisno o veličini ekrana uvijek 1 odnosno cijelo područje displeja. Neki preglednici ne prilagođavaju stranicu landscape modu, ali initial-scale=1 nalaže pregledniku da uspostavi relaciju 1:1 između CSS piksela i piksela neovisnih o uređaju neovisno o orijentaciji uređaja, pa tako sadržaj stranice može iskoristiti cjelokupnu širinu ekrana landscape modu.

 Prvi prikaz stranice na mobilnom uređaju je bez meta taga viewport, a drugi prikaz je sa meta tagom <meta name="viewport" content="width=device -width, initial-scale=1">

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetuer adipiscing elit, sed diam nonummy nibh euismod tincidunt ut laoreet dolore magna aliquam erat volutpat. Ut wisi enim ad minim veniam, quis nostrud exerci tation ullamcorper suscipit lobortis nisl ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis autem vel eum iriure dolor in hendrerit in vulputate velit esse molestie consequat, vel illum dolore eu feugiat nulla facilisis at vero eros et accumsan et iusto odio dignissim qui blandit praesent luptatum zzril delenit augue duis dolore te feugait nulla facilisi. Nam liber tempor cum soluta nobis eleifend ontion conque nibil imperdiet domine

- Pored meta elementa viewport i u pisanju samog HTML i CSS koda treba voditi računa o prilagodbi različitim dimenzijama ekrana.
- Definiranje sadržaja u više kolona je samo jedan dio toga.
- Korištenjem relativnih geometrijskih jedinica (visine, širine, položaja elementa) (width:
 100%, a ne width: 300px) izbjegavamo mogućnost prikaza preširokog za uređaj na kojem ga
 prikazujemo zbog čega onda korisnik mora horizontalno pomicati sadržaj da ga vidi. Korisnici
 nisu baš naviknuti na horizontalno pomicanje (scrolling) da bi vidjeli sadržaj stranice.
- Također je preporučeno da jedna kolona ne sadrži više od 70 do 80 karaktera po liniji (10~tak riječi), pa bi svaki put kada veličina tekst bloka prijeđe 10 riječi trebalo staviti prelazak u novi red.
- Glavni koncept responzivnog dizajna je fluidnost i proporcionalnost prikaza u odnosu na raspoređivanje elemenata fiksnih širina.